

Priloga „Vrtcu“ in glasilo „Marijinih vrtcev“

Štev. 10. V Ljubljani, dne 1. oktobra 1916. XXIV. teč.

Večerna molitev.

Za gore šlo je solnce zlato,
na zemljo pada hladni mrak,
luč zvezd prižiga se bogato,
k počitku človek hoče vsak.

V molitev sklepam roke svoje,
in k Bogu plove glas srcá:
Ti si samó zavetje moje,
naj lahko noč nebó mi dá!

In angel varih pridi k meni,
nad mano roke naj prostre,
nesrečo, zlo od tod odženi,
zaziblji v pokoj sladki me!

In mir naj vsako stvar objame:
Vesoljni naj počiva svet,
da zjutraj od radosti same
hvaležen molil bo te spet.

